

- Que el seu president gestioni de les dues parts contendents llur cooperació a la retirada dels combatents no espanyols.
- Concessió dels drets de bel·ligerància segons el pla britànic.
- Restabliment del control a les fronteres franco-espanyola i hispano-portuguesa.

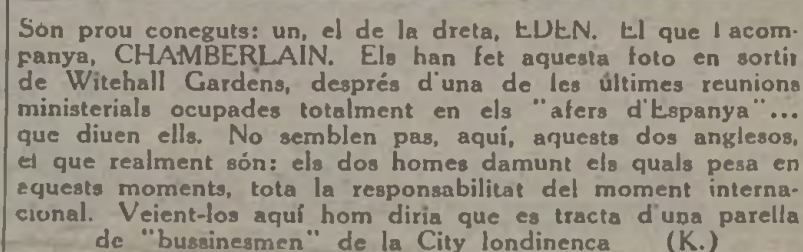
ELS ACORDS D'AHIR DEL SOTS-COMITÈ

**Ciutadà: els nostres
soldats tenen fred!!!**

Els sofriments dels soldats han d'ésser sentits per la venguda. I a tu, ciutadà liberal, t'ha de mancar temps per enviar a les trinxeres, en forma de roba d'hivern, el teu testimoni de solidaritat.

Recordes les

DAMUNT D'ELLS, TOTA LA RESPONSABILITAT

LA PRIMERA DESENA DE LA INSTRUCCIO PRE MILITAR A CATALUNYA

Xang-Hai, 30. — Referint-se a les proposicions formulades ahir pel Govern japonès en el sentit que seria impossible un armistici quan s'hagi ocupat el territori de la ciutat de Xang-Hai, el Govern britànic ha declarat:

POLÍTICA DE CATALUNYA ENFORA

El Govern Central, a Barcelona

L'AGENT: —El soroll que feu està molesta

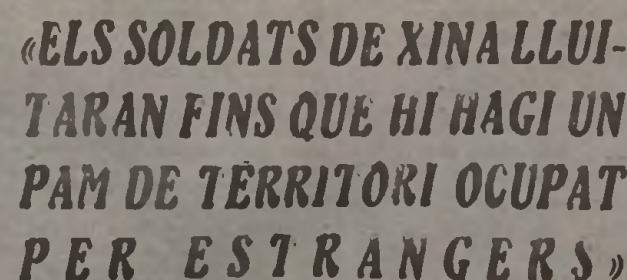
central a Barcelona, com aquell altre català que, persistint el mal

VISITES AL PRESIDENTI COMPANYS

Recorden les paraules de Txang-Kai-Txek

Xang-Hai, 30. — Referint-se a les proposicions formulades ahir pel Govern japonès en el sentit que seria impossible un armistici quan s'hagi ocupat el territori de la ciutat de Xang-Hai i alguns punts de Xina del Nord, el portaveu del Govern xinès ha declarat que solament s'havien de recordar, en aquest cas, les paraules de Xiang Kai-Xue que els soldats de Xina lluitarien fins que hi hagi un pam de territori ocupat per estrangers.

AGENT: —El soroll que teu està molestant els veïns...
(De "Groene

Paris, dissabte (per conferència telefònica)

El Comitè i el Sots-comitè, llocs d'entrenament de les diplomàcies

Els països feixistes havien llançat les campanes al vol perquè creien haver isolat la U. R. S. S. de França i d'Anglaterra

Res d'un atemptat

NOMES ES TRACTA DE DOS INDIVIDUS ELS QUALS S'INTERESSAVEN SOBRE LA SITUACIO DE LA RESIDENCIA DEL CANCELLER I ELS SEUS COSTUMS

Vienna, 30. — S'ha publicat una nota oficial desmentint els rumors circulant sobre un suposat atemptat que es preparava contra el canceller Schuschnigg. En realitat les coses sembla que han estat molt menys importants del que es suposava. Es tracta d'una denúncia d'un estancu a la policia sobre una conversa sostinguda amb dos individus que demanaven dades sobre la situació de la residència del canceller i els seus costums d'aquest.

En els casos d'alarma per bombardeig

No poden ésser expulsats els ciutadans que es trobin en els establiments públics

La Junta Local de Defensa Passiva de Barcelona ha facilitat la següent nota sobre el tancament de restaurants, establiments de begudes, sales d'espectacles i altres establiments públics, en els moments d'alarma: «Com sigui que determinats establiments públics, i en particular els restaurants i les botigues de begudes, cada vegada que toquen les alarmes d'alarma, tenen per costum, obediint suposats ordres de les autoritats, fer desallotjar els locals respectivament, aquesta Junta Local de Defensa Passiva de Barcelona, vetllant com és el seu deure per la protecció dels ciutadans, es veu en el cas de manifestar que, no havent estat dictats per l'establiment i els establiments de referència no posin el menor obstacle perquè els ciutadans allí congregats puguin, si així ho creuen convenient, romanent a l'interior dels locals, permetent-los, a més, ocupar refugi en el cas de perill d'un bombardeig, és indispensable que els establiments de referència no puguin, en aquells moments, deixar de ser accessibles a la via pública, i més a les hores de la nit, en què la manca absoluta de llum pot ésser causa d'accidents lamentables, com els que s'han produït en circumstàncies anàlogues i enmig de les precipitacions pròpies del cas».

Els successos a la zona marroquina francesa

Mesures per a impedir l'enrada d'agitadors

Udja, 30. — A la frontera argelino-marroquina han estat adoptades diverses mesures per tal d'impedir les entrades en territori francès dels agitadors que provocaven els catàstrofes deorsos o els nous que es disposen a actuar.

CINQUANTA-VUIT CONDEMNES

Hitler ASALTA EL CAPITAL PRIVAT

ARCHIVOS ESTATALES

Konoye, Hitler i Mussolini canviaran missatges de felicitació

Segurament pel bon èxit que van tenint, fins ara, les seves bravates!

EL GOVERN CENTRAL A BARCELONA

(CONTINUACIO DE LA PAG. 1)

costum catalanista de deplorar els fets reals, no provés de convertir-los en mitjans d'acció. Els fets en política tenen sempre la raó. Cal acceptar-los i cal aprofitar-los. Ara és l'hora de prendre les coses tal com són i d'acceptar la lluita tal com es presenta. No és pas hora de parlar els cops simplement. Es hora de passar a l'acció pels procediments cívics que la democràcia catalana ha tingut sempre a les mans, els principis salvadors de la República i creadors de la pau que són els principis de la Federació o de la Confederació dels pobles ibèrics.

Moltes vegades diuen els grans generals que el vençut ho és més perquè adopta el posat de vençut. Quan d'ara endavant l'estranger, la premsa, les cancelleries, en lloc de dir «Barcelona opina així o allò», dirà «Barcelona pren aquesta o aquella actitud» estaran molt preparats i disposats per admetre que aquest Barcelona és Catalunya. Fem tots els possibles per a desenganyar-nos i per no trobar-nos amb aquell trist adagi als llavis: «Hostes vingueren que de casa ens tragueren».

De l'alemotat frustrat contra el senyor Comorera

Com fou preparat l'acte terrorista

Tenim notícies que la policia, després de grans treballs, ha arribat a la conclusió de la manera com es preparà l'atemptat contra el conseller senyor Comorera, els passats, quan es dirigia a la casa coneguda per La Pedrera, del Passeig de Gràcia.

No hi ha dubte que els autors de l'atemptat saben que l'esmentat senyor Comorera acostumava anar totes les tardes, a l'hora que ocorre l'atemptat, al dit local i prepararen aquell de manera que no poguessin escapar rastre. L'únic que els fal·là fou la preparació tècnica.

Peren la instal·lació de la bomba en el lloc on va fer explosió, que era davant mateix de la porta principal de la casa.

El que no van tenir en compte els autors és que l'explosió, sens dubte per manca de preparació, fes el mal cap avall enlloc de cap enlloc. De fer l'explosió tal com havien calculat llurs autors, els danys haurien estat enormes, com ho demostra el fet que explotant cap avall, on naturalment hi havia més base i duresa, aquesta han estat molt grans.

Seguint la pista dels fils elèctrics que produïren l'explosió s'ha arribat a la següent conclusió: fou produïda pel contacte elèctric dels fils que sortien per una clau de la casa de Claris, crullada amb el de Roselló i preclament des d'un automòbil que estava aturat allí i que es feu escapolir tot seguit, sense que fins ara se l'hagi pogut trobar.

Com diem, el lloc de la collocació era perfecte, i sortosament, l'equivalència tècnica fou el que salvà la vida al conseller senyor Comorera.

Aquest informe serà aviat tramès al jutjat que entén en aquest assumpte, el qual va rebre abans declaració als dotze detinguts empilats en la brigada de clavegueres.

NORMALITAT ALS FRONTS DEL CENTRE

Madrid, 30. — El general Miaja, ha rebut com de costum aquest migdia els periodistes. En la conversa que ha sostingut amb els informadors s'ha referit el general Miaja al comunicat de Guerra facilitat anit, els extrems del qual ha confirmat.

Ha afegit que la normalitat era la característica d'aquests dies al front del Centre.

A L'ALTRA BANDA

30.000 interns sense procés
27 ciutadans al·lusos sense procés
600 oficials executats
2.000 sacerdots desterrats...

LA COLPIDORA LLISTA DEL SENYOR JOSEP MARIA LIZASO

Londres, 30. — El senyor Xavier Maria Lizaso, delegat del govern basc, ha publicat una declaració que ha estat lliurada per l'ambaixada d'Espanya a Londres, per la qual expressa la seva indignació pel tractament que els rebels donen als soldats republicans que s'han vist obligats a rendir-se al sector Est de Santander, de resultes de la caiguda del front oriental.

Es creu que 30.000 lluitadors bascos han estat internats sense procés. Esmenta el comunicat el cas de 27 ciutadans bascos, que foren recentment repatriats de França a San Sebastián, per tal de visitar llurs famílies, sota la promesa que no serien molestats.

Declarà el delegat basc que han estat delinqüents i executats sense cap procés el dia 8 del mes que som. Encara que no es pot calcular el nombre de ciutadans executats per les tropes rebels, es pot calcular en diversos milers.

De 2.550 oficials detinguts, 600 han estat ja executats. Continua la persecució contra els sacerdots bascos nacionalistes.

Més de dos mil sacerdots han estat desterrats i un considerable nombre d'ells, que encara no es pot calcular, ha estat executat.

LA CIUTAT MARXA

163 BRIGADA MIXTA. — Hom poca a coneixement de tots els caporals i soldats que pertanyen a aquesta 163 Brigada Mixta, que es troba a Barcelona, que poden passar per les Oficines de Representació, situades al carrer Mercè, 26, pral, durant els dies 2 i 3 de novembre vinent, per tal de passar la Revista per a la de Comissari del mes que som.

INSPECCIO DE PRIMER ENSENYAMENT. — Aquesta Inspecció recorda novament als alcaldes i mestres de l'ex-provincia que encara no hagin tramès els quaderns dels analfabets que hi ha a llurs pobles, que ho facin tot seguit, ja que les classes han de començar el dia primer de novembre vinent.

Les relacions s'han d'adreçar a la Inspecció de Primer Ensenyament (Província, 284).

El nou cap de les forces de policia de la Generalitat pren possessió del seu càrrec

Aquest matí ha pres possessió de la Prefectura de les forces de Seguretat i Assalt que depenen de la Generalitat, el tinent coronel Antoni Puig i Peroloni.

L'hi ha donat possessió el comandant Menéndez el qual ha cessat a l'esmentat càrrec.

Per part dels esmentats caps s'han pronunciat els discursos de ritual.

Ha mort el capità Emili Mayoral i Pujol

Als companys Josep Borràs Agustí, capità Pere Garcia Garcia, tinent Joan Navarro Costabella, tinent al front d'Aragó aquests últims dies, cal afegir-hi el company Emili Mayoral Pujol, sortit també del Casal d'Esquerra «Francisco Macías» i incorporat des del primer moment a la Divisió Macías-Companys, aquesta actual 30.ª Divisió que tan brillantment i heroica està lluitant al front aragonès.

Emili Mayoral Pujol sortí cap al front voluntàriament. Fou milicià, caporal, sergent i ara era tinent. Quan en l'ofensiva que va determinar la presa de Belchite va caure mort el seu capità, també company del Casal d'Esquerra capità Pere Garcia, el es fou carter del comandament de la companyia i, per mèrits de guerra, fou confirmat el seu capità.

Uns dies després d'haver substituït Pere Garcia, fou ferit greument. Traslladat a l'hospital de Vilanova i la Geltrú, allí va morir.

Emili Mayoral Pujol fou sempre un enamorat de Catalunya i de la Llibertat per les quals ha donat generosament la seva vida.

I amb Emili Mayoral Pujol ja són divuit els estimats germans que el Casal d'Esquerra «Francisco Macías» ha perdut per sempre. Nombre respectable per una sola unitat i n'hi ha tantes i tantes a Catalunya!

Això és prou eloqüent per a demostrar la magnífica i sincera aportació de les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya; és prou eloqüent per a no voler res més que la victòria.

EL PERIODE VOLUNTARI PER A TREURE LES CEPULES PERSONALS

El «Diari Oficial» ha publicat avui un ordre per mitjà de la qual es notifica que el proper dia 10 quedarà obert el període voluntari per al cobrament de l'impost de cèdules personals, quin període tindrà el 10 de gener del 1938.

UNIVERSITAT AUTONOMA

A la sala doctoral de la Universitat Autònoma de Barcelona va tenir lloc la lectura de la tesi pregonada pel nou doctor Joan Roura i Parella, professor de l'Escola Normal de la Generalitat i de la Facultat de Pedagogia de la Universitat Autònoma.

El tribunal era integrat pels doctors Joaquim Xirau, Jesús Bellido, Font i Camón i Comes. A la sessió hi assistiren rellevants personalitats universitàries.

«Educació i Ciències fou la brillantíssima tesi presentada pel doctor Joan Roura i Parella, la lectura de la qual durà quatre hores i mitja i produí una profundíssima impressió.

El tribunal, concedí al doctor Joan Roura i Parella la màxima qualificació i el nou doctor va rebre entusiasmes i merescudes felicitacions.

PROHROGA

El Patronat de la Universitat Autònoma de Barcelona ha decidit prorrogar per vuit dies el període de matrícula al nostre primer centre docent. Aquesta proroga tindrà el dia 8 del proper mes de novembre.

CURS D'AUXILIARIS TECNICS DE LABORATORI I D'ELECTROLOGIA

Es concedeix un termini improrrogable fins al dissabte, dia 6 de novembre, per a presentar els documents que han d'acompanyar les inscripcions per als exàmens i cursos d'auxiliars tècnics de laboratori i d'electrologia.

L'homenatge a les Brigades Internacionals

Madrid, 30. — Organitzat pel Front Popular, se celebrà demà, en diversos locals, l'homenatge a les Brigades Internacionals, amb el lema: «El Front Popular de Madrid al Front Popular del Món».

LA «GACETA» ENCARA S'HA PUBLICAT, AVUI, A VALENCIA

València, 30. — La «Gaceta» publicada avui a València inserí, entre altres, les següents disposicions:

Hisenda i Economia. — Decret concedint un crèdit extraordinari de 7.000.000 de pessetes per a despeses que originí el funcionament de departaments especials d'informació de l'Estat per a organitzar i dirigir la persecució de l'espionatge i altres activitats clandestines perjudicials a la causa de la República.

Instrucció Pública i Sanitat. — Ordre ampliant fins a finals del gener pròxim el termini d'admissió d'originals per al concurs de literatura convocat per l'Orde ministerial del 7 del corrent mes.

També publica disposicions sobre moviment de personal dels Ministeris de Justícia, Hisenda, Economia, Instrucció Pública i Sanitat.

DILLUNS SERA POSAT EN PRÀCTICA EL SERVEI OFICIAL D'UNIFICACIO DEL REPARTIMENT DE PREMSA DE BARCELONA A TOT EL TERRITORI DE CATALUNYA

Després de les reunions celebrades al despatx oficial de la Direcció General del Transport, de la Generalitat de Catalunya, i de l'aprovació per part de totes les direccions de l'Administració de la República, s'ha iniciat el repartiment de premsa i publicacions de Barcelona a les comarques catalanes, ha quedat convintut que la inauguració de les línies del transport oficial per carretera, de distribució de publicacions de Barcelona, serà un fet del pròxim dilluns, dia primer de novembre.

A partir de les edicions del pròxim dimarts, dia 2, no serà permeable la distribució dels exemplars de cap publicació a les comarques per mitjà d'altres transports que no siguin els oficials per carretera, que queden establerts, i els normals de ferrocarril, tots en combinació amb el servei de Correus.

A part de l'establiment de sis línies regulars de camions, que repartiran amb regularitat i rapidesa la premsa de Barcelona per les comarques catalanes, la Direcció General del Transport ha establert una línia diària de transport ràpid de premsa a València, per tal de donar difusió a tota l'Espanya litoral de la premsa de Barcelona.

Amb la unificació dels repartiments de premsa, la Direcció General del Transport pretén: Perfeccionar els serveis de treball de publicacions de Barcelona, donant major rapidesa d'arribada a les comarques i aconseguir una major regularitat a les línies que per diversos motius no s'han pogut garantir de continuïtat pels mitjans normals de ferrocarril. Eliminar les publicacions particularment de les comarques que, portades per la competència comprensible, felen un consum de gasolina i material de transport perjudicials per a l'economia. Donar igualtat de tracte a totes les publicacions d'arribada a les comarques i a l'arribada i distribució de les edicions a les comarques, circumstància que determinava en molts casos no poder adquirir continuïtat la publicació preferida.

Les línies que s'estableixen en principi seran ampliat en ramals que completaran la xarxa de comarques de Catalunya, per tal que tots els pobles rebien els diaris a l'hora en què són llegits pels ciutadans de Barcelona.

CONCERTS D'ORGUE AL PALAU NACIONAL DE MONTJUÏC

Heus ací el programa del Concert que l'eminent mestre organista J. Suñé i Sintes donarà demà, diumenge, a les nou del matí, amb l'orgue monumental del Palau Nacional de Montjuïc.

Música Romàntica: «Estudio» de Schumann; «Evocació» de Liszt i «Sonatas» de Mendelsohn.

Aquestes emissions d'orgue són organitzades per la Direcció General de Radiodifusió i seran retransmeses per Ràdio Barcelona i Ràdio Associació de Catalunya.

Londres, 30. (Del corresponent especial). Una sessió llarga i confusa demostració de cinisme per part de Ribbentrop. Esforços de les potències democràtiques per tal d'evitar l'inevitable càrrec sense sorpreses, que es preveia per al dilluns. Tot això es pot dir que passa ahir, però hi ha quelcom més.

En realitat el Sots-comitè i el Comitè i tota la no intervenció s'ha convertit en una enorme baralla diplomàtica. A base del conflicte espanyol, les diplomàcies feixistes, i les altres, van fent les seves proves. Quan el govern de Moscou adoptà una actitud d'intervenció en la guerra de la bel·ligerència, i sembla disposada a exigir la unitat en la votació per a la validesa dels acords, la reacció de París i Londres fou esperar a Roma i Berlín que Moscou es quedaria sol. Els periodistes de les capitals feixistes, amb aquesta ingenuïtat que els caracteritza, amb tot i els respectus cap d'orquestra, llançaren les campanes al vol: Moscou, isolat! La política soviètica rebutja. Una saludable reacció franco-anglesa a favor de les tesis feixistes. I etc., etc. Aquests eren els títols que es llegien encapçalant articles d'elogi als seus representants en el Comitè d'Assistència.

Pero ahir Von Ribbentrop, davant les concessions de Malsky, i davant l'actitud tranquil·la i resolutiva d'aquest, arribà a perdre els estrepis i digué les coses que digué, que no indiquen res de bon per al primer dilluns.

«Quina vergonya i quina misèria!» diu, aquest matí, el gran redactor diplomàtic del «News Chronicle», Vernon Bartlett. «En general l'opinió política continua creient que el que desitgen Itàlia i Alemanya és separar els esdeveniments. L'acumulació d'elements ofensius al nord d'Àfrica i la reunió de trenta-cinc vassalls de guerra a Palma de Mallorca, junt amb els elements de les bases aèries i la creació d'una especie de comandament únic a càrrec de Moreno-Fernández, són indubiables massis dels que es proposa Franco — o sigui els Estats Majors Itàlia i Alemanya — a la potència que inspiro molt cròdida Londres. D'altra banda, paral·lela a aquesta ofensiva de caràcter diplomàtic-militar, es pot veure el que succeï a la Borsa de París, on l'abundant notícia de la caiguda de Madrid provocà un pànic... i el consagrarí benefici per als qui estan en el secret. Els representants dels rebels volen donar a entendre, amb gran nombre de dades i detalls que aclaparen, que a Mallorca no hi ha més que espanyols, autèntics espanyols, i que a Menorca poden succeir esdeveniments. L'opinió d'aquests deu ésser una altra: paix que pot dir-se que dels 16 als 60 anys tothom espera batre's en la llibertat.

Aquesta és la realitat dels oiranjines d'ahir, i de sempre, en el Comitè de no intervenció fins al pròxim dilluns, que tornaran a repetir-se».

CIUTADA ANTIFEIXISTA

EXIGINT SEMPRE EL TIQUET D'IMPOT DE CONSUMACIONS FARRAS OBRA POSITIVA A LA RERA GUARDA

Els «voluntaris» tindran un altre general

ITALIA, PERO, NO FA LA GUERRA A ESPANYA

N'és prova que sigui membre d'un Comitè dit de no intervenció...

Roma, 30. — El Butlletí Militar anuncia que el general Ettore Bastico, comandant dels voluntaris italians a Espanya, ha estat substat en el seu càrrec i l'han designat al Ministeri de la Guerra, en càrrec especial.

FRONIO IXIKI-ALAI

Avui, nit, a les deu:
NATI AURORA
contra
SAGRARIO - TONI
Demà, tarda, a les quatre:
SAGRARIO - EMILI
contra
NATI GLORIA
Detalls per cartells.

FRONIO NOVELTATS

Avui, nit, a un quart d'onze:
A PALA
GALLARTA III - PEREA
contra
NARRU II - JAUREGUI
Demà, tarda, a les quatre:
NARRU II - VILLARO
contra
GALLARTA III - CAMPOS
Nit, a un quart d'onze:
A PALA
ZARRAGA - BEGONES
contra
ROBERTO - CM. GALLARIA
Detalls per cartells.

"O retirada de combatents o ti de la no intervenció"

"Acció paral·lela amb Anglaterra i acord amb els Estats Units", proclamen els radical-socialistes francesos

Lilla, 30. — L'ordre del dia aprovat pel Congrés radical-socialista respecte a la política exterior proclama la voluntat de França de garantir la seva seguretat i defensar la pau. Per a aquesta acció simultània han de complir-se els compromisos internacionals sense cedir a les pressions exorbitants de l'interior ni de l'exterior. El Congrés aprova la política exterior seguida pel Govern francès des del seu Congrés i renoua la confiança a Yvon Delbos a tal respecte la moció diu: El Congrés aprova especialment a Yvon Delbos quan diu que França s'oposa a tota política imperialista i que, si bé proclama altament la seva simpatia per als règims democràtics, col·labora tot i així amb els que ho són de la pau i no fonamenten les seves simpaties sobre les divergències ideològiques. Bep diu la pau no està sòlida si no s'assegura la conciliació entre les potències els interessos de les quals divergeixen i no s'aconsegueixen les nacions antagoniques. És, doncs, favorable a tota solució general d'acord amb l'aliança política i que asseguri, dins la igualtat, el respecte a la integritat territorial i a la independència política dels Estats.

El Congrés comprova a continuació que ha estat iniciada la guerra en tres continents, que els intents d'ocupació i les propagandes fan que pesi una creixent amenaça per a la pau internacional, per a la seguretat territorial francesa i la llibertat de les seves comunicacions, especialment a través de la Mediterrània. França està resolta, en tot cas, a assegurar-se el respecte i defensar-se d'acord amb els seus amos. Aquesta política implica:

Primer. Que no es toleri cap atemptat als interessos nacionals, i que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Segon. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Tercer. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Quart. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Quint. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Sixt. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Set. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Vuit. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Nou. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Dies. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Dotze. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Treze. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Catorze. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Quince. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Diez y seis. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Terçer. Que la S. de N. sigui reforçada i que l'acció col·lectiva aparegui de nou com a útil garant de seguretat.

Quart. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Quint. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Sixt. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Set. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Vuit. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Nou. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Dies. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Dotze. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Treze. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Catorze. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Quince. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Diez y seis. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Catorze. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Quince. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Diez y seis. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Catorze. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Quince. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Diez y seis. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Catorze. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Quince. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

Diez y seis. Que França estigui en condicions de defensar-se amb llibertat i amb la força dels seus recursos.

De tot acord que aconseguí el no intervenció efectiva, considera la seva lleial aplicació com a condició del seu manteniment; o retirada de combatents o ti de la no intervenció.

Protesta contra els atemptats comencats contra el dret de gent i dels quals són víctimes les poblacions ciutadanes i afirma la convicció que el ressorgiment internacional i la victòria de la pau solament poden obtenir-se si la diplomàcia francesa és l'expressió d'una nació estable, unida, forta, en la defensa nacional impecable.

Considerem innecessari aclarir que el senyor O'Connell, és l'actor de la resolució O'Connell, que si és votada pel Parlament imposarà l'embarcament sobre la venda de municions i queviures a Itàlia, Portugal i Alemanya; i el senyor Bernard va ésser l'únic diputat que va votar contra la resolució de l'embarcament a Espanya, votada pel Parlament dels Estats Units, el mes de gener passat.

El senyor O'Connell amb la seva simpàtica manera, i el senyor Bernard arribaren a Barcelona a darrera hora del diumenge passat i marxaren en avió al migdia del dimarts.

Durant l'última estada, excessiva-

ment curta, a la nostra ciutat, visitaren l'ex-monestir de Montserrat, la Catedral de Barcelona, l'ex-monestir de Pedralbes i l'Esplanada, amb el seu magnífic claustre, de Sant Pau del Camp.

Assistiren també a un festival de música i balls típics catalans, i a una sessió de films de la guerra.

La tarda del dimarts, va tenir lloc una recepció al Casal de la Cultura, per a la Premsa. Disordenadament, el senyor O'Connell, es trobava un xic indisposat i no hi pogué assistir, però el senyor Bernard va fer un discurs breu i interessant i va expressar llurs sentiments d'amorós companys i d'admiraació per la valentia lluita que sosté el poble català contra l'agressió estrangera.

Va prometre l'ajut d'ambdós diputats a la primera sessió extraordinària del Congrés Nord-americà, i va explicar que era degut

"ALGUNA COSA PENSO QUE PODREM FER..."

Personalitats nord-americanes a Barcelona

Barcelona acaba d'allotjar dos diputats dels Estats Units, el demòcrata Jerry O'Connell, de Montanà, i l'únic representant al Parlament de la gran República del Partit Forner-Labor (Pages-Obres) John Toussaint Bernard.

Considerem innecessari aclarir que el senyor O'Connell, és l'actor de la resolució O'Connell, que si és votada pel Parlament imposarà l'embarcament sobre la venda de municions i queviures a Itàlia, Portugal i Alemanya; i el senyor Bernard va ésser l'únic diputat que va votar contra la resolució de l'embarcament a Espanya, votada pel Parlament dels Estats Units, el mes de gener passat.

El senyor O'Connell amb la seva simpàtica manera, i el senyor Bernard arribaren a Barcelona a darrera hora del diumenge passat i marxaren en avió al migdia del dimarts.

Durant l'última estada, excessiva-

ment curta, a la nostra ciutat, visitaren l'ex-monestir de Montserrat, la Catedral de Barcelona, l'ex-monestir de Pedralbes i l'Esplanada, amb el seu magnífic claustre, de Sant Pau del Camp.

Assistiren també a un festival de música i balls típics catalans, i a una sessió de films de la guerra.

La tarda del dimarts, va tenir lloc una recepció al Casal de la Cultura, per a la Premsa. Disordenadament, el senyor O'Connell, es trobava un xic indisposat i no hi pogué assistir, però el senyor Bernard va fer un discurs breu i interessant i va expressar llurs sentiments d'amorós companys i d'admiraació per la valentia lluita que sosté el poble català contra l'agressió estrangera.

Va prometre l'ajut d'ambdós diputats a la primera sessió extraordinària del Congrés Nord-americà, i va explicar que era degut

a aquesta sessió que havia d'escurçar la seva visita per Espanya. Manifestà també la seva intenció de retornar al nostre país després de la victòria de la República per tal d'estudiar amb més detall el funcionament de les reformes socials que són projectades, i en alguns casos ja en marxa, pel Poder legítim constituït.

Un dels detalls que més els ha interessat de la tasca que el Govern realitza, és, segons els esmentats diputats, la lluita contra l'analfabetisme entre adults i infants, combinada amb la cura especial amb què són tractats els infants refugiats.

Com a amics que són de la joventut i paladins de les llibertats, el treball infantil als Estats Units, això els interessa enormement. El senyor Bernard va fer diverses vegades referència a aquest aspecte de l'obra de Catalunya i de la República.

Ambdós diputats nord-americans reiteraren al moment de llurs sor-

tida del nostre país, llur entusiasme per la causa d'Espanya i llur decisió per a fer tot allò que puguin per tal d'ajudar-la, encara que llur indignació contra les moltes falsedats, verides a la premsa estrangera respecte als esdeveniments actuals.

Ambdós diputats són catòlics i admiradors de les obres d'art religioses i vingueren amb la impressió que a Espanya havien des- truit totes les esglésies i obres d'art, sense miraments. En adonar-se als llocs visitats que tot romanien en perfecte estat, palesaren llur satisfacció. També s'interessaren per les precaucions preses pel Govern de la Generalitat per a preservar les obres d'art de la furia feixista.

Explicar tot això als meus companys, i alguna cosa penso que podrem fer; varen ésser les darreres paraules del diputat Mr. Bernard.

La nostra causa compta amb altres dos defensors.

Un dels detalls que més els ha interessat de la tasca que el Govern realitza, és, segons els esmentats diputats, la lluita contra l'analfabetisme entre adults i infants, combinada amb la cura especial amb què són tractats els infants refugiats.

Com a amics que són de la joventut i paladins de les llibertats, el treball infantil als Estats Units, això els interessa enormement. El senyor Bernard va fer diverses vegades referència a aquest aspecte de l'obra de Catalunya i de la República.

Ambdós diputats nord-americans reiteraren al moment de llurs sor-

tida del nostre país, llur entusiasme per la causa d'Espanya i llur decisió per a fer tot allò que puguin per tal d'ajudar-la, encara que llur indignació contra les moltes falsedats, verides a la premsa estrangera respecte als esdeveniments actuals.

Ambdós diputats són catòlics i admiradors de les obres d'art religioses i vingueren amb la impressió que a Espanya havien des- truit totes les esglésies i obres d'art, sense miraments. En adonar-se als llocs visitats que tot romanien en perfecte estat, palesaren llur satisfacció. També s'interessaren per les precaucions preses pel Govern de la Generalitat per a preservar les obres d'art de la furia feixista.

Explicar tot això als meus companys, i alguna cosa penso que podrem fer; varen ésser les darreres paraules del diputat Mr. Bernard.

La nostra causa compta amb altres dos defensors.

Un dels detalls que més els ha interessat de la tasca que el Govern realitza, és, segons els esmentats diputats, la lluita contra l'analfabetisme entre adults i infants, combinada amb la cura especial amb què són tractats els infants refugiats.

Com a amics que són de la joventut i paladins de les llibertats, el treball infantil als Estats Units, això els interessa enormement. El senyor Bernard va fer diverses vegades referència a aquest aspecte de l'obra de Catalunya i de la República.

Ambdós diputats nord-americans reiteraren al moment de llurs sor-

tida del nostre país, llur entusiasme per la causa d'Espanya i llur decisió per a fer tot allò que puguin per tal d'ajudar-la, encara que llur indignació contra les moltes falsedats, verides a la premsa estrangera respecte als esdeveniments actuals.

Ambdós diputats són catòlics i admiradors de les obres d'art religioses i vingueren amb la impressió que a Espanya havien des- truit totes les esglésies i obres d'art, sense miraments. En adonar-se als llocs visitats que tot romanien en perfecte estat, palesaren llur satisfacció. També s'interessaren per les precaucions preses pel Govern de la Generalitat per a preservar les obres d'art de la furia feixista.

Explicar tot això als meus companys, i alguna cosa penso que podrem fer; varen ésser les darreres paraules del diputat Mr. Bernard.

La nostra causa compta amb altres dos defensors.

Un dels detalls que més els ha interessat de la tasca que el Govern realitza, és, segons els esmentats diputats, la lluita contra l'analfabetisme entre adults i infants, combinada amb la cura especial amb què són tractats els infants refugiats.

Com a amics que són de la joventut i paladins de les llibertats, el treball infantil als Estats Units, això els interessa enormement. El senyor Bernard va fer diverses vegades referència a aquest aspecte de l'obra de Catalunya i de la República.

Ambdós diputats nord-americans reiteraren al moment de llurs sor-

tida del nostre país, llur entusiasme per la causa d'Espanya i llur decisió per a fer tot allò que puguin per tal d'ajudar-la, encara que llur indignació contra les moltes falsedats, verides a la premsa estrangera respecte als esdeveniments actuals.

Ambdós diputats són catòlics i admiradors de les obres d'art religioses i vingueren amb la impressió que a Espanya havien des- truit totes les esglésies i obres d'art, sense miraments. En adonar-se als llocs visitats que tot romanien en perfecte estat, palesaren llur satisfacció. També s'interessaren per les precaucions preses pel Govern de la Generalitat per a preservar les obres d'art de la furia feixista.

PADEREWSKI

Torna novament a la lluita política

A 78 anys, J. J. Paderewski, el genial pianista que governà la Polònia resuscitada, acaba de fer una «reentrè» sensacional a la política polonesa en adreçar — després de disset anys d'exili i de silenci — una carta patètica al primer congrés dels partits nacional, democràtic i cristià polonès associats.

Paderewski, que vol foragitar del poder el govern dels coronels i restablir el liberalisme polític, dirigirà un partit format dels democràtics cristians, del partit obrer nacional, dels nacionals demòcrates i del partit camperol, amb el lema de la restauració del sistema parlamentari democràtic.

«La Polònia ha estat massa

temps llure — diu en la carta — per ésser ara reduïda a l'esclavatge. Mentre la balança entre el legislatiu, l'executiu i el judicial és falsada, no hi ha llibertat i la servitud política es produeix. La Polònia no necessita dictadures i no té cap mena de por de caure en l'anarquia. Cal que la Polònia sigui mestressa a casa seva i que els seus ciutadans siguin lliures i feliços».

Afegim que la crida de Paderewski ha agrupat en una «posició democràtica» sota la direcció política de Witos, líder camperol, exiliat a Txecoslovàquia, totes les forces antiautoritàries de la Polònia.

El govern actual, per a evitar l'extensió del moviment, ha intentat darrerament un compromís en trametre a Bartel, ex-president del Consell, en ambaixada a casa de Witos. Aquesta missió, havent fracassat, ha estat desmentida. Des d'aleshores, la repressió contra els camperols que prengueren part als recentis aldarulls del sud-oest del país s'ha fet molt més severa.

Tres generals... i assumeix acabat

La manera "sui generis" que té el senyor Benavides per a resoldre les crisis de govern

Lima, 30. — El Govern dimití ahir. El President Benavides ha resolt la crisi de la manera següent: President del Consell, general Ernest Montañés; Interior, general Antoni Rodríguez; Guerra, general Frederic Hurtado; Afers exteriors, Carlos Concha.

L'Home Desconegut i la seva "Crítica de la reraquarda"

El Comissari de Propaganda de la Generalitat de Catalunya ha decidit, amb el fi de complir les comunicacions, un tal efecte reuenc, publicar un recull de les emissions que té el «Home Desconegut» donat a l'«Home Desconegut» per mitjà de les emissions catalanes.

Després d'èsser que aquestes emissions han obtingut no hi ha dubte que aquesta publicació obrirà l'estimació dels catalans de la reraquarda.

Sobre la ruta d'Haifa a Natzaret, i malgrat l'extremada vigilància britànica, una imina, plaçada pels terroristes àrabs, ha fet saltar un camió. Aquest ha bolcat i tots els seus ocupants han resultat ferits de gravetat. Itàlia segueix, al Pròxim Orient i al Marroc francès, aixecant els indígenes. Mussolini vol erigir-se en protector de l'Islam. S'adonaran tard, París i Londres, del perill autèntic mussoliní? (K.)

LA PRETESA AUTARQUIA MUSSOLINESCA HA RESULTAT UN FRACAS

«Giustizia e Libertà» publica una informació a propòsit dels resultats de la famosa autarquia predicada per Mussolini que diu: «El fracàs de la pretesa autarquia italiana està resultant un veritable xanatge, és a dir, un veritable desastre. El que semblava o es volia fer creure que havia d'ésser la salvació d'Itàlia és un veritable bluff econòmic. Havia de succeir així en un país ric en manufactura i pobre en matèria prima».

Al camp tèxtil, la llana i el cotó han assolit preus astronòmics. La llana costa cinquanta llires el quilò i es tracta de llana en brut. El cotó és cotitzat. Els cotons existents serveixen per a la fabricació d'explosius.

Els greixos escassegen molt. Diversos agents italians es troben a França per adquirir-ne grans quantitats a l'engros, però es troben amb grans dificultats per a efectuar els pagaments. Els comerciants francesos volen vendre al comptat, mentre els italians demanen llargs terminis. Per consegüent, malgrat l'estúpida autarquia mussolinesca, si els italians volen greixos hauran de pagar al comptat i en francs o bé hauran de limitar el consum. En el camp metàl·lurgic, la situació és gravíssima. Les fonderies d'acer i els tallers metàl·lurgics han esgotat gairebé tots els stocks i han hagut de reduir la producció al 75 per cent. L'Illa de Savona ha apagat cinc dels sis forns que tenia. Durant el passat mes de setembre tota la producció fou absorbida a la fabricació de material bèl·lic. Els metalls i, especialment, el coure, són molt rars i es paguen a doble preu del de la cotització internacional. El subministrament de rodes d'acer d'Amèrica sofreix causa per la manca de dòlars per a efectuar els pagaments.

Auans els pagaments s'efectuaven el 50 per cent i el 50 per cent a l'acte de signar la polissa d'encàrrec i la resta després del desembament, però ara els americans volen cobrar íntegrament l'import abans d'embarcar la mercaderia.

Sobre el mateix tema, «El Nuovo Avanti», escriu: «La misèria econòmica s'ha ensenyorit d'Itàlia a conseqüència de l'autarquia econòmica inventada pel Duce. El fracàs d'aquesta pla feixista és lògic en un país que està mancat d'una infinitat de matèries primes insubstituïbles. Un exemple d'aquesta economia autàrctica és que l'Estat ha hagut de permetre que el pa contingui una barreja d'un 10 per cent de farines estranyes, igual que durant la guerra europea. La darrera collita fou aniquinada pel feix, com a collita del règim totalitari. S'ha volgut fer creure que als magatzems s'amunteguen grans quantitats de gra per a la guerra que hom creu imminent. La veritat és però, que l'autarquia econòmica italiana és el fracàs més contundent que registra la història de l'Economia del país i que portarà Itàlia a la ruïna».

L'ESPERANTO A LES ESCOLES CATALANES

El Comitè Antifeixista Esperantista de Catalunya sota els auspicis del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya ha creat una Comissió per a implantar l'Esperanto a les Escoles, la qual comissió que constitueixen els més eminents esperantistes de Catalunya, s'ocupa de l'estudi del problema d'implantar l'Esperanto a l'escola, puix que s'ha evidenciat que l'Esperanto, com a llengua internacional, ocupa ja fa temps un lloc important en el moviment cultural del món.

Catalunya, lluitant per la seva llibertat i independència contra el feixisme internacional, ha rebut i rep el suport moral i material del moviment internacional esperantista.

Pel fet que l'Esperanto ha estat ja implantat a diverses escoles de molts països, l'Esperantisme català troba necessari ara, malgrat que ens trobem en guerra, implantar a tot Catalunya l'Esperanto com a ensenyament obligatori. Volem que Catalunya sigui un dels primers països del món que implanti aquest idioma internacional, base de l'esdevenidor i de la pau.

En aquest moment ens ve a la memòria com en un film la labor respectiva realitzada per aquest lluitador, el Pontornat ne ben jove, adolescent encara, sabé destriar mercès a la seva vocació, un objectiu precís, un camí deturador, del qual no s'aparta mai. Ni les contrarietats, ni els perills el desvien de la tasca nobilitadora de contribuir a formar les noves consciències populars, independents i llibertaries.

Fonternat, com un creient de l'art, sap que només el poder d'aquest llenguatge universal és capaç d'agregar les multituds, de fer-les sentir un ideal de cooperació. Per això en tots els moments de la seva agitada vida posa tot el seu esforç en aquesta humanitària empresa.

Mestre Fonternat funda, crea arreu cors, orfeons, orquestres. Tant si està entre la gent del camp, com si està entre mariners, tant a l'exili com a l'assutula. En les seves estades a l'estranger fa cantar en català i amb les millors obres dels nostres compositors. A París organitza amb formidable èxit grans festivals de música catalana.

En fi, Fonternat és un paladí incansable de l'ideal estètic. Aquest ideal que hauria d'ésser l'estat constant, normal i natural de l'home; l'alegria del viure en la comunió de la humanitat i de la vida universal.

El mestre JOSEP FONT-BERNAT, vist pel llapis de l'artista Santsalvador

Beethoven ho realitza i ho prodiga. Té la monotonia oratòria del sublim i la simplicitat inesgotable de l'heroi. Beethoven no expressa més que grans sentiments: aquells sobretot que són semblants als horitzons de l'ànima guerrera; i ell va recorrent-ne els graus més que els matís; té la força d'un Hèrcules moral en els seus treballs, sempre al combat i sempre segur de la victòria; la violència fins a vencer, i la bondat entenedrida que perdona l'enemic vençut o l'enemic fugitiu quan deixen el vencedor en el seu triomf desert i en la seva solitud».

Amb l'organització d'aquests concerts, Josep Fonternat està realitzant una part d'un seu antic projecte artístic: Obrir de bat a bat les grans sales de concert perquè hi entri el poble dalerós de millorament espiritual. I és que Fonternat polític té una visió clara de la funció social de la música i dels serveis que ella pot rendir a la causa de la democràcia. Per això el seu anhel és que ben aviat el culte al gran art, a la bona música esdevingui a la nostra terra un acte cívic que tingui el seu lloc a la plaça pública, enmig de les multituds, aduuc en els camps de batalla.

En aquest moment ens ve a la memòria com en un film la labor respectiva realitzada per aquest lluitador, el Pontornat ne ben jove, adolescent encara, sabé destriar mercès a la seva vocació, un objectiu precís, un camí deturador, del qual no s'aparta mai. Ni les contrarietats, ni els perills el desvien de la tasca nobilitadora de contribuir a formar les noves consciències populars, independents i llibertaries.

Fonternat, com un creient de l'art, sap que només el poder d'aquest llenguatge universal és capaç d'agregar les multituds, de fer-les sentir un ideal de cooperació. Per això en tots els moments de la seva agitada vida posa tot el seu esforç en aquesta humanitària empresa.

Mestre Fonternat funda, crea arreu cors, orfeons, orquestres. Tant si està entre la gent del camp, com si està entre mariners, tant a l'exili com a l'assutula. En les seves estades a l'estranger fa cantar en català i amb les millors obres dels nostres compositors. A París organitza amb formidable èxit grans festivals de música catalana.

SALA ROVIRA, COMISSARI

J. Sala Rovira és un home jove, un soldat de la República. Ara, aquesta República, a la qual sempre ha servit lleialment, l'ha fet comissari polític del nostre Cos de Senyals i Transmissions.

Una vida al servei de la llibertat, una joventut consagrada totes a grans idees humans d'amor i de justícia. Heus ací en síntesi la personalitat del nou comissari. És un home de la seva existència. Fill d'una població essencialment obrera i republicana, Sabadell, Joan Sala esmerça totes les seves energies, energies de xicot inquiet i viu, al servei de les reivindicacions obreres, polítiques i patriòtiques.

El 1920 trobem Sala, jove encara, a l'aula ja entitats catalanistes i republicanes. Sabadell aviat el coneix i no triga a ésser popular en els nuclis obrers. Tothom estima aquest noi reflexiu, cordat, secret, sempre amb la mà estesa per a estranyer la pau.

Dictadura de Primo de Rivera. El seu cos encara no està format ni apunta en el seu rostre el bigoti; malgrat això, malgrat que encara no és més que un noi, Sala Rovira comença a saber el que són les persecucions, les hores negres passades entre les quatre parets d'un calabós. A després del perill i dels odís que pugui despertar, aquest patriota, d'elles vint i cinc, aquests treballant en allò que constitueix el nord i el primordial de la seva existència.

La característica principal del nou comissari: una fe que alcega muntanyes. Creu amb els companys, amb els obrers, amb tots aquests homes que es baten i s'han batut per conquistar allò que ell també vol conquistar «La llum vindrà de baix», pensa, i res no atura el seu esforç, la seva energia constructiva. Funda entitats, ocupa llocs de responsabilitat en les sindicals i orquestrant i federant de casa nostra. Unxat la idea de pau i la idea obrerista. El seu afany de millorament